

Pressmeddelande

Stockholm, 4 mars 2010

info@folkordet1915.se

Knapptryckarkompani yrkar avslag trots en majoritet för erkännande av Folkordet 1915

Anne-Marie Pålsson (m) har uppenbarligen rätt när hon påtalar hur riksdagen har förvandlats till ett knapptryckarkompani (DN, 28/2). Om något så har nu Utrikesutskottets betänkande 2009/10:UU9 angående ett svenskt erkännande av Folkordet 1915 (motion 2008/09:U332) bekräftat detta. Alliansen yrkar på avslag medan oppositionen har lagt in en reservation som tar frågan till votering i kammaren den 11 mars.

Texten är i det hela densamma som i betänkandet från våren 2008, med små justeringar här och var. Det finns dock en ytterst intressant övverraskning: den säger att alla partier, så när som moderaterna, är villiga att erkänna Folkordet 1915. Det framgår i synnerhet av de anförda särskilda yttrandena. I dessa har fp, kd och c medgett att man skulle i princip erkänna folkordet om de inte var bakbundna av överenskommelser inom alliansen. Fp påtalar beslutet från sitt landsmöte 2005 om att "Sverige och Europeiska unionen ska utöva påtryckningar på Turkiet att erkänna folkordet på kristna 1915", medan kristdemokraterna har "en pågående politisk process för ett erkännande av folkordet 1915". Det kan tyckas paradoxalt att man motverkar sin egen förda politik. Centern påstår i sin tur att det inte är riksdagens roll att göra folkrättsliga ställningstaganden samtidigt som yrkandet "inte heller tolkas som ett förnekande av att detsamma", vilket lämnar frågan i limbo. Men det absolut intressanta är de två respektive slutmeningarna i dessa yttranden där man skriver bland annat att "utskottets ställningstagande utesluter inte att bedömningen vid en framtida prövning kan komma att bli en annan." Väl, underlaget kan knappast bli annorlunda där några revolutionerande nya rön tillkommer det gediget existerande. Det innebär, ironiskt nog, att uttalanden verkar antyda att ett erkännande är möjligt endast vid ett eventuellt regeringsskifte som då entledigar dessa tre partier från den nuvarande överenskommelsen inom alliansen.

Utrikesutskottet har verkligen gjort självmål då man som ett av sina argument använt den sedan länge utnötta och föråldrade påståendet om att historieskrivningen ska överlämnas till forskare inte politiker. Därför är det högst anmärkningsvärt att de senare i texten mer eller mindre öppet säger sig vara redo att erkänna folkordet utifrån existerande underlag om det inte vore för politiska skäl och samarbeten. Än en gång påvisar man öppet att det är nej-sidan som

tillgriper politiska medel och bidrar till en politisering av frågan istället för att erkänna det bekräftande underlaget.

Att Utrikesutskottet har agerat som ett knapptryckarkompani framgår även av motiveringen. Motion 2008/09:UU332 var hela 4,5 sidor lång med bland andra uttalanden från IAGS, den mest ansedda forskningsinstans och högsta internationella auktoritet vad gäller folkmordsforskning. Ändå skriver Utrikesutskottet att ”det råder fortfarande oenighet om bl.a. de bakomliggande orsakerna [...] och hur dessa händelser ska rubriceras.” Då undrar man om de som skrev denna text har verkligen läst motionen och dess presenterade underlag eller är det återigen en högre instans inom utrikespolitiska frågor som kommer med direktiven och ledamöterna följer tamt efter? Med de motstridiga uttalandena i betänkandet samt de högst belysande särskilda yttranden råder det knappast något tvivel om vilken process som har legat till grund åtminstone i detta specifika fall. Med betänkandet framför en och tidigare uttalanden från ledamöter som frysts ute när de vågat stå för sakfrågor istället för samarbetskompromiss börjar man misstänka om de enskilda folkvalda verkligen spelar någon större roll i riksdagen längre. Det verkar som att partiledningarna är de som styr och ställer och individuella övertygelser och deras moraliska värderingar är så gott som ovidkommande när parti- och departementstoppar får bestämma.

Kampen om att tysta ner realiteten om Folkmordet 1915 går vidare till kammaren den 11 mars, men argumenten mot ett erkännande har reducerats till interna politiska överenskommelser. Det krävs knappast någon ansträngning för att kunna hitta alla motstridiga och besynnerliga argument som används i denna förtäckta förnekelse, speciellt när de gamla motiveringarna kombineras med de särskilda yttrandena. Riksdagens ledamöter, som väl som allmänheten i Sverige, borde vara varse om på vilka argument som riksdagen ska rösta om ett erkännande den 11 mars. Kanske finns det ledamöter inom alliansen som står för sanningen och erkänner folkmordet redan nu innan valet då uppenbarligen sex utav sju riksdagspartier är för ett erkännande av Folkmordet 1915.

Administrationen på Folkmordet1915.se

Ett samarbete mellan

Armeniska riksförbundet i Sverige

Assyriska riksförbundet i Sverige

Assyrian Chaldean Syriac Association

Evxinos Pontos Stockholm